

ИЛЮСТРАЦИЯ ИЛИНДЕНЪ

Редакторъ: ПЕТЪРЪ МЪРМЕВЪ

Редакция и Администрация: София, улица Алабинска, 30. — Телефонъ 19-32.

Илия Кушевъ

Любомиръ Весовъ

Тодоръ Александровъ

Петъръ Станчевъ

Илия Дигаловъ

Тодоръ Александровъ съ четирма отъ новитѣ му сподвижници въ борбата му срещу новата робия въ Македония

Каймак-Чаланския масивъ на северо-западъ отъ града Воденъ

Четири голѣми фигури въ македонскитѣ освободителни борби

Генералъ Иванъ Цончевъ и Подполковникъ
Стефанъ Николовъ

Първиятъ е роденъ въ гр. Дрѣново, Търновско, а вториятъ — въ гр. Прилепъ.

Още при първитѣ проблѣски на новото революционно движение въ Македония, тия двама родолюбци влизатъ въ контактъ и близки връзки съ Гьорче Петровъ и Гоце Дѣлчевъ, задгранични представители на В. М. Р. О. и биватъ посветени въ тайнитѣ на революционната организация. Самъ Генералъ Цончевъ, преоблеченъ, обхождаше цѣла

Македония, проучваше и се запознаваше на самото мѣсто съ революционнитѣ водачи и съ тѣхнитѣ идеали. Съ връщането си въ България Цончевъ и Николовъ енергично се заематъ за споразумението и обединението на всички македонски организации — „вжтрешни“ и „външни“. Съ помощта на тайнитѣ офицерски братства това обединение се постигна едва презъ 1899 год., безъ обаче да излиза начело самъ Генералъ Цончевъ. До началото на 1901 год. обединенитѣ организации работѣха въ унисонъ и бѣха постигнали чудни резултати. Подъ обаянието на това обединение и предъ свѣтлитѣ

перспективи, що разкриваше предъ бждащето това обединение, организациитъ цѣвтѣха, ширѣха се и крепнѣха въ Македония и внѣ отъ нея. Но следъ Солунската афера и убийството на Фитовски и Михайляно въ Ромѣния, македонскитѣ организации бѣха силно застрашени. За да се спаси организацията въ България и придобие тя предишното обаяние, Генералъ Цончевъ и Подполковникъ Николовъ напуснаха армията и се поставиха начело на Върховния Македоно-Одрински Комитетъ.

Презъ Джумайското възстание въ 1902 год. и презъ Илинденското въ 1903 год. тия двама рево-

люционери бѣха начело на революционнитѣ чети отсамъ Вардара.

За дейността на Върховния Македоно-Одрински Комитетъ, за дейността на Генералъ Цончевъ, Подполковникъ Николовъ и за плеадата тѣхни другари, които сложиха чинъ, почести, имотъ и животъ предъ олтаря на свободата на Македония, единъ день македонскитѣ историкъ ще каже своята дума. Не се съмнявамъ, имената на тия двама бележити македонски революционери-войводи ще блѣстятъ между първитѣ въ пантеона на дейцитѣ за свободата на Македония.

Четнишки съборъ въ балкана

Князь Борисъ Леонидовичъ Тагѣвъ (Рустемъ-бегъ).

Запасниятъ хабунжий (подпоручикъ) отъ Оренбургската казашка войска, известниятъ руски воененъ писателъ и редакторъ на журнала „Альманахъ Арміи и Флота“, князь Борисъ Леонидовичъ Тагѣвъ, се е родилъ на 13 ноемврий 1871 г. Произхожда отъ персийски княжески родъ. Образованието си Борисъ Тагѣвъ е получилъ въ морския кадетски корпусъ, но, следъ това, избралъ си сухопътната кариера.

Презъ 1890 год. се отправилъ за Туркестанъ и постъпилъ въ редоветъ на войската. Участвувалъ е въ първата Памирска рекогносцировка съ шестия Оренбургски полкъ и е взелъ участие въ боеветъ противъ авганистанцитѣ. Въ тия боеве той билъ раненъ въ главата и е билъ награденъ

съ орденъ за храбрость. Следъ това, като офицеръ, той се сражавалъ на индийската граница.

Въ самия разгаръ на Илинденското възстание Борисъ Тагѣвъ пристига въ България, като кореспондентъ на руски вестници. Тукъ се запознава съ революционера-войвода Подполковникъ Стефанъ Николовъ и влиза въ неговия доброволчески отрядъ, като офицеръ и ратникъ за свободата на Македония. Тагѣвъ е билъ назначенъ за началникъ на едно отдѣление доброволци. На 8 октомврий 1903 година отрядътъ извършва една смѣла атака на турската казарма при Добро-Поле. Гарнизонътъ е прогоненъ, турцитѣ бѣгатъ по всички направления и казармата бива вдигната въ въздуха. Въ снѣгъ до колѣне и ужасенъ студъ, доброволцитѣ се изкачватъ на Царевъ-Върхъ и ставатъ господари на цѣлата околностъ. Винаги храбъръ, Тагѣвъ и тукъ е показалъ казашката смѣлость и стремителность.

Двамата приказни войводи Димко Могилчето (въ лѣво) и Трайко Кралѳотъ (въ дѣсно), действащи и убити въ Битолско — тѣхниятъ роденъ край

Презъ време на Илинденското възстание и следъ него, Тагѳевъ написа редица огнени статии въ много руски вестници и списания за македонското революционно движение и за справедливата македонска кауза.

A. G. Hales

(Воененъ кореспондентъ на в. „Daily News“).

А. Г. Хейлсъ е роденъ въ гр. Adelaide, южна Австралия, гдето е получилъ първоначалното си образование. Още като дете, той се впусналъ въ приключения и животътъ му е билъ пълненъ съ бури и авантюри. На 16 годишната си възраст Хейлсъ написалъ първия си романъ и отъ неговото перо сж излѣзли повече отъ 10 романи.

Въ войната срещу буритѣ е взелъ участие, като воененъ кореспондентъ на в. „Daily News“ и въ едно сражение билъ плененъ, следъ като получилъ нѣколко тежки рани. Хейлсъ е въ възторгъ отъ буритѣ.

Презъ Илинденското възстание, Хейлсъ пристигна въ София, каго кореспондентъ на в. „Daily

News“, съ цель да изучи македонското движение, Неговото силно желание да влѣзе въ Македония, като борецъ за нейната свобода, и съ очитѣ си да види положението на роба, както и действието на четитѣ съ турскитѣ войски и башибозуци, бива задоволено. Нему се удава да влѣзне въ отряда на Подполковникъ Стефанъ Николовъ, въ който отрядъ, заедно съ руския князь Борисъ Тагѳевъ, показа чудеса отъ храбростъ и издържливостъ.

Въ редъ статии, написани на художественъ езикъ, Хейлсъ излага въ „Daily News“ впечатленията си отъ геройския животъ и борбитѣ на македонския българинъ срещу тиранията и неправдитѣ въ Македония.

Неговитѣ статии сж направили голѳмо впечатление въ Англия и много отъ тѣхъ сж били четени на ученицитѣ въ училищата, гдето сж събирани помощи за македонцитѣ.

Удивенъ отъ храбростта на македонцитѣ, опечаленъ отъ тѣхнитѣ нещастия, Хейлсъ е станалъ горещъ защитникъ на правата македонска кауза. Последното му желание е било, да види по-скоро Македония независима и свободна. Г. Ив. Бѳлевъ.

Е д н а г о д и ш н и н а

Поднасяйки на своитѣ читатели — илинденци и македонската емиграция десетата книга отъ Илюстрация Илинденъ — издание на Ржководното тѣло на организацията ни —, редакцията завърши първата ѳ годишнина Съ скромнитѣ имъ сили, редакция и сътрудници работиха почти безъ шумъ, за да създадатъ отъ Илюстрацията едно патриотично четиво на прокудения отъ своя роденъ домъ македонецъ. Чрезъ картини и разкази, тѣ сж се стремили да възкресятъ историята на борческа Македония, отъ изворитѣ на която трѣбва да се черпи и енергия, и моралъ, и духъ за сегашната и бждаща борба за свободи и независимостъ. Въ нашето минало трепти юначеството, грѳе себепричието; то трѣбва да се разказва, защото то стимулира и твори.

Бродейки въ миналото, Илюстрацията, заедно съ нейнитѣ умрѣли и живи илинденци, служи само на Македония и нейната свобода!
ОТЪ РЕДАКЦИЯТА.